

TĐCTT là làm sao có thể cảm nghiệm LCXT để sống LTXC?

Cảm nghiệm Lòng Chúa Xót Thương - Dấu Hiệu và Mức Độ

Ai là người trong chúng ta cảm thấy mình dễ thương? Ai là người trong chúng ta cảm thấy mình thật là đáng thương và cần phải được thương, bằng không chúng ta không thể nào sống được? Thế nhưng chúng ta chỉ cần căn cứ vào những dấu hiệu sau đây để biết mình đã nhận thực về bản thân mình đúng thực là như vậy hay chẳng? Nói cách khác, để biết mình đã thực sự cảm nghiệm thấy LCXT hay chưa và có thì tới đâu?

Về phần tiêu cực:

Trước hết, *đối với những người thân quen với chúng ta*, một khi hay vào một lúc nào đó, không được như ý chúng ta nữa, hay nói một lời nào đó vô tình chạm đến chúng ta, hoặc cố ý ngăn chặn chúng ta hay không vào phe cánh với chúng ta, chúng ta có tiếp tục đối xử với họ như chẳng có chuyện gì xảy ra hay chẳng? Hay chúng ta để lòng chấp nhất họ, tỏ thái độ với họ?? Hoặc đi tâm sự với người khác, than phiền về họ...???

Thứ đến, *đối với những người chúng ta chưa quen biết, những người anh chị em xa lạ*, chúng ta, ở trong lòng, vừa khi thấy họ làm một điều gì làm lỗi theo như chúng ta nghĩ, chúng ta xét đoán xấu ngay cho họ hay chẳng, cho dù chẳng biết ý của họ ra sao trước mặt Chúa, mà chỉ hoàn toàn căn cứ vào bề ngoài?

Và khi ý nghĩ xấu về người khác ấy xuất hiện trong đầu của mình, chúng ta có chống trả ngay hay chẳng, hoặc trái lại, chúng ta chấp nhận liền?? Sau đó, vì chiều theo ý nghĩ xấu về họ, lòng chúng ta có cảm thấy khinh bỉ họ, coi thường họ, thậm chí ghét họ hay chẳng???

Thế rồi về bề ngoài, chúng ta có nói hành nói xấu người anh chị em bị chúng ta nghĩ xấu đó chẳng???? Chúng ta có xa lánh họ hay tẩy chay họ hay chẳng, và bất cứ ai chơi với họ hay thân với họ đều bị mất cảm tình với chúng ta chẳng?????

Sau nữa, *đối với những ai không thích chúng ta hay chúng ta không ưa họ*, chúng ta có xa tránh họ, ở đâu có họ thì không có chúng ta hay chẳng? Khi thấy họ gặp gian nan khốn khó hoạn nạn chúng ta lấy làm vui thích hay chẳng, hay ngược lại, khi thấy họ gặp may lành hay khen tặng hơn chúng ta, chúng ta cảm thấy ghen ghét họ??

Sau hết, *đối với những người ghen ghét hận thù chúng ta, hay chính chúng ta hận thù ghen ghét họ*, chúng ta có để lòng chấp nhất họ hay chẳng? Chúng ta có tự động tha cho họ dù họ cố tình phạm đến chúng ta và không chịu xin lỗi chúng ta?? Thậm chí chúng ta còn tìm cách trả thù và làm hại họ nữa hay chẳng???

Về phần tích cực:

- Chúng ta không bao giờ đặt vấn đề ai là anh em của tôi theo chủ quan của mình, trái lại luôn nỗ lực trở thành anh em của mọi người cho dù họ là ai.

- Chúng ta không dám lên án hay ném đá ai bao giờ, vì chúng ta thực sự là tội nhân đáng thương, nếu không có ơn Chúa chúng ta còn tệ hơn họ.

- Chúng ta có thói quen nhìn vào tội con người của phạm nhân hơn là vào việc làm gian ác tội lỗi của họ, nhờ đó mới dễ thương cảm và cầu cho họ.

- Chúng ta không dám đoán xét ai bao giờ, hoặc chẳng may bất chợt có ý nghĩ xấu về người khác liền gạt nó đi ngay, và tìm cách chữa lành cho họ.

- Chúng ta chẳng những cầu nguyện cho nạn nhân trong những vụ gây ra bởi tội ác mà còn cầu nguyện cho cả thành phần phạm nhân gây ra tội ác.

- Chúng ta dám ngăn chặn bất cứ người nào nói hành nói xấu chỉ trích những người vắng mặt, trái lại, chúng ta còn dám bênh vực chân lý nếu biết.

- Chúng ta lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ anh em mình, phục vụ một cách vô vị lợi, chỉ tìm lợi ích của tha nhân hơn của mình, sẵn sàng bị thiệt vì họ.

- Chúng ta sẵn sàng bị những người chúng ta phục vụ oán trách và hiểu lầm sau khi đã hết mình phục vụ hoàn toàn vì Chúa và dân thân cho họ.

- Chúng ta cảm thấy xót xa nhức nhối khi thấy anh em mình xúc phạm đến Chúa, nhưng không khinh họ mà còn hy sinh cầu nguyện cho họ nữa.

- Chúng ta cảm thấy niềm vui thương xót khi được dịp cho đi hơn là nhận lãnh, được dịp hy sinh hơn thụ hưởng, được dịp chịu đựng hơn được an ủi.

Nếu chúng ta vẫn còn đầy những gì là tiêu cực trên đây, có thể nói chúng ta chưa thực sự cảm nghiệm được Lòng Chúa Xót Thương một tí nào.

Nếu chúng ta tuy còn khá tiêu cực nhưng cũng đã có được phần nào tích cực, thì Lòng Chúa Xót Thương như máy bay đang di chuyển trên phi đạo.

Nếu chúng ta càng bớt tiêu cực và càng nhiều tích cực thì Lòng Chúa Xót Thương giống như máy bay đang vừa rời phi đạo để cất cánh lên cao.

Nếu chúng ta còn thiếu số tiêu cực và đa số tích cực thì Lòng Chúa Xót Thương giống như máy bay đang vươn mình lên cao trên bầu trời bao la.

Nếu chúng ta chỉ toàn là những gì tích cực thì Lòng Chúa Xót Thương giống như cánh chim phượng hoàng đang bay cao vút về chân trời Thần Linh.

Sống Lòng Thương Xót Chúa - Điều Kiện và Cách Thức

Chỉ khi nào Lòng Chúa Xót Thương hoàn toàn chiếm đoạt bản thân chúng ta, chúng ta mới có Lòng Thương Xót Chúa, một Lòng Thương Xót Chúa lên đến tột đỉnh như ở nơi Người Samaritanô Nhân Lành, hình ảnh của một "Đấng Cứu Chuộc Nhân Trần - Redemptor Hominis", ở chỗ, Người Samaritanô Nhân Lành này đã "nhìn thấy thì động lòng thương" (Luca 10:33) một nạn nhân xa lạ đang ngấp ngoái bên đường, và đã thực hiện Lòng Thương Xót Chúa một cách trọn vẹn ở 3 cấp độ: 1- coi nỗi khổ của tha nhân như là của mình, 2- chịu đựng nỗi khổ chung với tha nhân, và thậm chí chịu đựng nỗi khổ thay cho tha nhân nữa.

Đúng thế, Người Samaritanô Nhân Lành: 1- chẳng những coi nỗi khốn khổ của nạn nhân như là của mình, khi mau mắn tiến lại gần để cứu giúp nạn nhân bằng tất cả những thứ cứu thương tạm thời vốn mang theo bên mình là "rượu và dầu"; 2- mà còn chịu khổ chung với nạn nhân nữa, ở chỗ nhường chỗ của mình ở trên lưng lừa cao ráo, dễ chịu và thoải mái cho nạn nhân; 3- thậm chí còn chịu khổ thay cho nạn nhân, khi phải vất vả dẫn đưa nạn nhân suốt một chặng đường để đến tận nơi nạn nhân có thể được chữa lành, bất chấp tốn kém cần phải thanh toán cho nạn nhân, coi nạn nhân như là một người thân yêu nhất của mình.

Tuy nhiên, để lên tới tột đỉnh Lòng Thương Xót Chúa như thế, chúng ta cần phải trải qua một hành trình Lòng Chúa Thương Xót từ tầm mức căn bản nhất như sau.

Sở dĩ chúng ta còn có những ý nghĩ, ngôn từ và tác hành cùng phản ứng tiêu cực, hoàn toàn phản lại với lòng thương xót Chúa, là vì chúng ta còn đầy những khuynh hướng tự nhiên không tốt, bao gồm khuynh hướng xấu nên hay nghĩ xấu cho người khác, khuynh hướng công bằng nên lúc nào cũng nghĩ đến lợi lộc, đến luật lệ, đến trả lễ, hơn là đến lòng nhân hậu, cảm thông và tha thứ.

Bởi vậy, muốn có được lòng thương xót Chúa thật sự và trọn hảo, đến độ trở nên như bản tính thứ hai của chúng ta, chỉ còn biết yêu thương và xót thương, trước hết và trên hết, chúng ta cần phải có được một ánh mắt từ bi nhân ái như chính Mẹ Maria và Chúa Kitô, một ánh mắt nhìn thấy tất cả mọi người và từng người như các thần trời nhìn thấy Thánh Nhan Thiên Chúa ở trên trời về mỗi một con người vậy.

Thế nhưng, muốn có được một ánh mắt từ bi nhân ái như Mẹ Maria và Chúa Giêsu như thế, chúng ta cần phải có một tấm lòng quảng đại, bao dung và vị tha. Đó là lý do huy hiệu của Nhóm Tông Đồ Chúa Tình Thương mới có 3 yếu tố then chốt là con mắt, con người và con người, nhưng con người được thay bằng con tim, nhờ đó trong con tim mới xuất hiện một người Samaritanô Nhân Lành.

Tuy nhiên, muốn có một con tim biết thương xót, hoàn toàn phản lại với khuynh hướng vị kỷ và khuynh hướng trần tục, cũng như khuynh hướng chỉ biết có công bằng, nhờ đó chúng ta mới có được một ánh mắt từ bi nhân ái, thì tự bản thân mình, chúng ta không thể nào làm được, nếu chúng ta "không để cho Thầy rửa cho, thì (chúng ta) không được dự phần với Thầy" (Gioan 13:8), nghĩa là không cảm nghiệm được Lòng Thương Xót Chúa.

Bình thường, như tông đồ Phêrô, chúng ta không thể nào để xảy ra chuyện để cho Thầy của mình, Chúa của mình phải hạ mình xuống rửa chân cho mình là phần thể thấp hèn nhất thân mình, bản thủ nhất và hôi hám nhất. Ngược lại, hãy coi chừng thái độ bề ngoài có vẻ khiêm nhượng ấy lại trở thành một việc tự phụ và tự mãn. Ở chỗ, cho mình là công chính, không cần phải được thanh tẩy, nên nhất định không để cho Người rửa cho, lấy lý khiêm nhượng. Đó là cả một mưu chước cám dỗ vô cùng nguy hiểm. Nếu cho mình là hoàn toàn bất xứng tại sao chúng ta vẫn cứ lên rước lễ chứ?

Thật vậy, thực tế cho thấy, tự bản thân, chúng ta không thể nào tự thanh tẩy mình để nhờ đó trở nên thanh sạch mà hiệp thông thần linh với Chúa. Trước hết, chúng ta không biết mình thực sự, rõ ràng và hoàn toàn, cả về lượng lẫn phẩm, thì làm sao có thể thanh tẩy mình một cách trọn vẹn được. Hơn nữa, dù chúng ta có biết mình như Chúa biết chúng ta chẳng nữa, thì chúng ta vẫn không đủ tư cách và thế giá để thanh tẩy mình, mà chỉ có Thiên Chúa là Đấng toàn thiện mới có thể thanh tẩy chúng ta cho xứng đáng với Người thôi.

Tóm lại, muốn sống Lòng Thương Xót Chúa, chúng ta cần phải thực sự cảm nghiệm thấy Lòng Thương Xót Chúa, nhờ đó, nội tâm chúng ta mới có được một con tim cảm thương, thái độ của chúng ta mới có thể nhìn tất cả mọi người bằng ánh mắt từ bi nhân ái của chính Lòng Thương Xót

Chúa, bản thân chúng ta mới có thể trở thành thừa sai thương xót, và cuộc đời của chúng ta mới trở thành cuộc hành trình tìm kiếm con chiên lạc của Lòng Thương Xót Chúa và cho Lòng Thương Xót Chúa, dù chúng ta có phải hy sinh cả mạng sống mình như chính tình yêu đến cùng của Người!

Thứ Sáu Bát Nhật Phục Sinh ngày 6-4-2018